Alchajmerova bolest (Makedonski)
Vrsta: Seminarski | Broj strana: 6 | Nivo: Filozofski fakultet, Skopje

Алцхајмерова болест е дегенеративно пореметување на мозокот, кое ги уништува неуроните и врските во мозочната кора што води до значајно губење на мозочната маса. Денес се смета за главен причинител на сенилната деменција која некогаш се сметала за нормална состојба во старост. Алцхајмеровата болест причинува постепено и неповратно губење на помнењето, способноста за говор, свест за време и простор, и евентуално способноста да се грижат самите за себе. Болеста ја открил германскиот психијатар Alojz Alchajmer 1906, и тогаш се сметало дека е тоа ретка ментална состојба пред се кај млади луѓе. Денес Алцхајмеровата болест се смета како најчеста причина за губење на менталните функции околу 65-та година од животот, многу ретко се јавува околу 30, 40 , 50-тите години од животот.
Иако оваа болест не е природен дел од стареењето,ризикот од заболувањето расте со годините.Некои пациенти кои боледуваат од оваа болест се соочуваат со огромен страв и фрустрации додека се борат со некогаш наједноставни задачи и додека постепено ја губат својата независност.

Симптоми

Оваа болест предизвикува смалување на нервното ткиво што води до губиток на помнењето и способноста за говор.Алцџајмеровата болест се појавува постепено.Во раните фази пациентот има релативно мали проблеми со зачувување на овие информации и помнење каде ги оставил работите кои се (клучеви,парични).Тогаш почнуваат проблеми кога треба да раскажат некој настан од минатото или да пронајдат зборови како би се изразиле.Како што болеста напредува пациентот може да има потешкотии да се сети кој ден или месец е,или да го пронајде патот во познато место.То може да предзивика склоност кон тоа да залута некаде и покасно да не може да се врати назад.Пациентот често станува раздразлив или отсутен додека се бори со стравот и фрустрациите кога некогаш познати места ке постанат туѓи и непознати.Промените во однесувањето се манифестираат така што пациентот станува параноичен и неспособен да учествува во разговор.
На крајот пациентот станува потполно неспособен за вршење на основните животни функции,како што се хранење и користење на тоалет.Пациентит кои боледуваат од оваа болест можат да живеат долго со болеста,и да умрат од пореметување како што е пнеумонија.Времето од дијагноза до смрт на пациентот е околу 7 до 10 години,но постојат различни варијации од 3 до 20 години до смрт,што зависи од староста на пациентот,од здравствената состојба,како и од грижата која му се нуди.

Деформитети на мозокот

Мозокот на пациентот кој боледуваа од ова болест има карактеристичен облик абнормално обликувани протеински плаки и фибрили.Овој облик го немаат сите делови на мозокот и најчесто се зафатени деловите на мозокот задолжени за помнење .
Плаките се помалку или повеке топчести творби со сребрена боја,кои се појауваат во сите слоеви на мозочната кора.Секоја плака има јадро опкружено со прстен,јадрото се состои од јако аргетофилни аморфни или грануларни маси.Околу јадрото пронајдени се микроглиозни клетки ,често со изменета форма.Центраната маса составена е од гликоиден и аминоиден материјал.Многу плаки се наоградат и кај други душевни болести на пример сенилна деменција.Патогенезата и хистогенезата на сенилните плаки сеуште не е јасна,додека некои научници ги сметаат за продукт на амбнормалниот метаболизам други ги сведуваат на фактори на глиоза.

---------- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----------

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com